

[Th. Mikkelsen.]

statslån. Derimod har man ikke indsendt detailtegninger. Jeg står her med en skrivelse, der er tilsendt mig, hvori man gør opmærksom på, at materialetildelingen kunne gives efter den foreliggende skitse. Der er senere til socialministeriet indsendt en skrivelse, hvori kommunen går ind for de revisionskrav, der er stillet, og svarer, at dem går man ind på for at kunne gennemføre projektet, og så forventer man, at der til efteråret ligger en meddelelse om, at man kan gå i gang med arbejdet. Dertil vil jeg sige: Hvordan kan man indsende nogle detailtegninger, når der hidtil ikke har foreligget godkendelse af forhåndsprojektet? Sålænge kommunen ikke har fået en godkendelse af sagen, risikerer man jo bare ligesom for Aaby kommunes vedkommende, at man skal til at lave kostbare tegninger. Kommunen har jo skåret projektet ned med det forlangte beløb, og hvorfor foreligger der så ikke en godkendelse af den plan, kommunen har indsendt? Vil ministeren ikke venligst forklare, på hvilket grundlag „Aarhus Amtstidende“ for 18. september har kunnet bringe følgende meddelelse, det er jo et regeringsblad, der er tale om — jeg beder om tilfaldelse til et citat —:

„Regeringens beslutning om at frigive materialebevilling til bygge- og anlægsarbejder for 170 mill. kr. vil betyde en iværksættelse af et omfattende vinterbyggeri til civile formål, og det vil komme til at øve indflydelse på beskæftigelsen i mange sogne. Baggrunden for frigivelsen er, at det militære byggeri ikke i det ventede omfang er klar til udførelse.“

Så står der en meddelelse om en række kommuner, herunder Storring-Stjær-Galten kommune. Der står ordret:

„Opførelse af et kommunalt alderdomshjem i Storring-Stjær-Galten kommune for 440 000 kr.“,

og det foreligger der altså materialebevilling til. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvordan regeringspressen kan bringe en sådan meddelelse, når ministeren til mig fortæller, at der ikke foreligger noget indsendt projekt. Denne bladmeddelelse må da bygge på visse ministerielle oplysninger om de givne bevillinger. Der er en indflydelse i denne sag, der har fordunklet den; der er noget mystik om sagen. Jeg beder derfor den højtærede minister om nærmere at rede-

gøre for, hvad der er foregået, og hvordan det kan gå til, at kommunen ikke har fået meddelelse om godkendelse af forhåndsprojektet, når man kan skrive i bladene, at materialebevilling er tildelt.

M. Larsen: Foranlediget af den diskussion, der har været ført i det høje ting om visse havne og deres udvidelser, vil jeg gerne som formand for de købstadkommunale havne have lov til at fremsætte et par bemærkninger.

Det var med stor glæde, jeg i går bemærkede den velvilje og imødekommenhed, den højtærede fungerende minister for offentlige arbejder lagde for dagen, da spørgsmålet om udbygning af Esbjerg havn drøftedes. Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg er enig med den højtærede minister i de betragtninger, han gjorde gældende; men min glæde svandt straks noget, da det viste sig, at ministerens indstilling overfor de købstadkommunale havnes andragende om støtte var diametralt modsat den indstilling, ministeren havde overfor Esbjerg havn. Der ligger andragender fra Aalborg, Randers og Mariager havne om tilskud til gennemgravning og oprensning af de barrer, der ligger ved de pågældende fjordes munding. Lad mig prøve at sammenligne forholdene ved de nævnte havne med forholdene ved statshavnen i Esbjerg. Ved Esbjerg gælder det om en uddybning af sandbarren ved Graadyb, ved Aalborg om en uddybning af sandbarren ved Hals, ved Randers og Mariager fjorde gælder det ligeledes om uddybning af sandbarrerne ved fjordenes munding. Det vil sige, at forholdene er nøjagtig ens alle fire steder, selvom der naturligvis bliver tale om betydelig større omkostninger ved Esbjerg havn end ved de andre havne. Men alle steder er det strømforholdene, der gør sig gældende og bevirker sandaflejringer.

Den højtærede minister var bange for konsekvenserne, hvis han hjalp andre steder end ved statshavnen Esbjerg. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: Hvilke konsekvenser kan der blive tale om her? Ser man på skibstrafikken og det gods, der er befordret med skibe, hele den udvikling, der har fundet sted siden krigen, og sammenligner det sidste normale driftsår før krigen, 1938—39, med driftsåret 1950—51, viser det sig, at der kun i to provinshavne har været en procentvis tilbagegang i den godsmængde, der er befordret til og fra